

BUNUL ECONOM

ABONAMENTE:

Pe an 4 coroane (2 fl.); jumătate an 2 cor. (1 fl.)
Pentru România 15 franci.

PROPRIETATEA

„Reuniunii economice în Orăștie“
Apare în fiecare Sâmbătă

INSERTIUNI:

se socotesc după tarifă, cu prețuri moderate.
Abonamentele și inserțiunile se plătesc înainte.

Suflete binefăcătoare.

Cu drag am scos totdeauna la iveală în foaia aceasta pe aceia, cari pomenirea unor anumite zile mari din viața lor, vor să o facă neuitată legând de ea câte o faptă bună, care să fie de folos obștesc, local sau general. Am lăudat buna pornire ivită în anii din urmă între inteligența noastră, de a nu mai trimite bilete de felicitare la Anul-nou, la ziua numelui, la sărbători mari, ci a da o sumuliță potrivită (2—5—10 cor.) pentru un scop cultural sau național, din loc sau din vr'un centru românesc. Indesebi se dau atari sumulițe, drept rescumpărare a obiceiurilor felicitări de Anul Nou, pentru casa națională la Sibiu, pentru masa studenților din Brașov ori Brad, etc. Și picur cu picur face lacul, puțin cu puțin se adună frumoase sumulițe pentru scopurile numite.

Azi avem plăcerea a putea arăta un alt cas deosebit de frumos:

În comuna *Lăpușnic*, tractul protopopesc gr.-or. al Dobrei, s'a așezat la 7/20 Oct. prin protopresbiterul tractual, de paroch nou în numita parochie, tinărul preot *Emanuil Șuiaga*. Introducerea în post s'a făcut cu obiceinita ceremonie, protopresbiterul a vorbit poporului predându-i pe noul păstor, noul paroch a adresat credincioșilor cuvinte din inimă isvorite și la inimă mergătoare. După slujba dumnezească a urmat un prânz de bucurie și o cinstire a poporului. Până aci lucrul e obicei-nuit, comun, nimic nou. Dar' nou și frumos e faptul pe care buna mamă a alesului preot, d-na *Susana Șuiaga*, preoteasă văduvă, l'a făcut întru amintirea acestei zile: ea a făcut anume o fundațiune de 2000 coroane bisericii din *Lăpușnic*, întru pomenirea zilei în care fiul său a fost așezat preot, în locul părintelui său.

Faptul acesta e unul din cele mai

laudabile ce putea să fie legat ca dulce și strălucită suvenir de ziua intrării numitului paroch în frumoasa sa slujbă, zi mai presus de altele însemnată în viața lui.

Amintindu-l la acest loc de frunte în toaia noastră, presintăm acest fapt cu dorul ferbinte, ca el să trezească încă în multe inimi nobile mândria de a eternisa în acest fel cutare zi mare din viața lor.

Nu avem de unde depune mii d'odată? O fi, dar' nu e nevoie să depunem toți d'odată atari sume. Fac un dar mai însemnat, ca fond sau pentru un fond, legându-mă a da în un șir de ani, în 5 sau 10, cifra cutare, în rate anuale. În Orăștie mai mulți credincioși ai bisericii gr.-or. așa au făcut: au pus basa unui fond de zidire pentru biserică, dar' neputând depune d'odată câte 500 sau 300 cor., la cât s'au legat singuraticii binefăcători, dau sumele în rate anuale.

O, ce urmări binefăcătoare, ce indemn minunat s'ar trimite dela inimă la inimă în poporul nostru, dacă d. e. fiecare preot intrând în parochie, ar face în chip sărbătoresc un dar bisericii ori școlii sale, pentru întimpinarea cutărilor lipse ale lor, și și-ar împărți darul pe ani, care după cât poate, până va fi dat cifra cea făgăduită sărbătorește! Sau ar face-o din privilegiul împlinirii unui număr de ani frumoși în slujba sa, sau pentru-că i-a ajutat D-zeu a-și vedea un fiu ori o fiică fericită. Nu s'ar afla sat atât de slab, în care pilda preotului să nu afle unul ori doi următori, și puțin cu puțin, bunul nostru comun, bisericesc, școlar ori național, ar spori în măsură îmbucurătoare.

Scriitorul acestor șire se nu credeți că numai zice cătră alții și el nu face așa. El a făcut deja. Când a împlinit cu pace un an de oficiu, a dăruit sărbătorește bisericii sale 500 cor., pe care le plătește în 10 ani. Și plătește deja la ele. Și a și aflat imitatori între localnici, și va mai afla.

În acest chip nu numai sporim averea așezămintelor scumpe noue, ci facem să licărească mereu în mijlocul nostru, în inimile noastre, candela rivnei spre jertfă, spre facere de bine, candela care numai nobilita poate inima în care arde, ba și pe cele-ce o văd sau aud de ea că arde.

Dă Doamne, ca cuvântul nostru acesta să nu răsune în pustie, ci doritul simțământ bun să-l încolțască în inimile cetitorilor.

X.

ȘTIRI POLITICE

Luptacii Buri

precum ne spuneau ziarele de Dumineca trecută, au avut iarăși o strălucită biruință asupra Englezilor la capătul săptămânei trecute. O trupă mai mare engleză își lăsase napoi o ariergardă (pază la spate) de peste 500 soldați. Așezați peste noapte la popas, în zori de zi era negură deasă, și coperiți de negură o trupă mai tare de Buri s'a apropiat mult de ariergarda engleză și a început a pușca repede asupra ei. Englezii s'au luptat cât s'au luptat bărbătește, dar' văzându-se plouați de gloanțe, văzând dușmanul așa aproape și mai numeros, au ridicat steag alb de pace și s'au predat. Muriseră 8 oficeri și 60 fecori, răniți 13 oficeri și 156 soldați, ear' restul până la 500 s'au dat prinși, cu toate carele, armele și hrana lor și cu 2 tunuri. Pe când a sosit ajutor dela trupa mare engleză, Buri se retrăgeau din calea lor cu cele luate, și n'au mai stat la luptă. Tunurile le-au prins de nou Englezii. Știrea a produs multă supărare în Anglia și toile cer guvernului să trimită trupe noue și atâtea în Africa, de câte are lipsă Kitchener ca să repună odată pe Buri. Numai de-o putea.

Comitetul revoluționar

din Bulgaria, în fruntea căruia stase vestitul Sarafoff, este pe cale a se rupe

în două și cele două jumătăți a se lua de cap. Să știe că la alegerile din urmă președinii lui Sarafoff au fost tranșiți la alegerea de președinte și a fost ales un profesor, Mihajlovski. Acum a lui Sarafoff mișcă toate petrele să dovedească că Mihajlovski nu e bun de nimic, că e bolnav, nervos, inconsecvent (nestatornic), etc. și să-l delăture, ca să pună de nou pe „energicul” Sarafoff. Guvernul ci-că va folosi sfâșierea din comitet pentru a slăbi și pe unii și pe alții și a-i reduce la nimic.

MESERII

Stipendii din fundațiunea »Andronic«.

Consistoriul arhidieceșan gr.-or. din Sibiu excrie concurs pentru ajutoare și stipendii pe sama meserieșilor, și anume: pentru învățăcei de orice meserie, sodali (calfe) ajunși atari în 1901, și pentru sodali cari voesc a se face măestri.

Se recere: extras de botez, atestat dela comună despre averea lor ori a părinților; atestat dela paroch despre familia părinților sodalului, ori a lui însuși dacă e căsătorit.

Pot concura numai Români gr.-or. născuți în Transilvania.

Indeosebi se recere se dovedească:

I. *Învățăceii.*

a) că au împlinit al 12-lea an al etății;
b) că au cercetat școala poporală ori altă școală superioară;

c) că au încheiat contract cu măestrul și că contractul este înregistrat la autoritatea industrială (pretură și magistrat);

d) adevărul dela măestru despre sporiul, ce-l arată în meserie și despre diligența și purtarea morală

Contractul trebuie aclus la cerere în original sau în copie autenticată.

II. *Sodali.*

a) că au terminat anii de învățacel în anul 1901, ceea-ce vor dovedi prin atestatul autorității industriale (art. de lege XVII. din 1884, § 67);

b) că au purtare bună și tac spor mulțumitoriu, ceea-ce vor dovedi ori cu cartea de lucru, ori cu adevărul dela măestru;

c) cei-ce vor dovedi că sunt membri ai unei reuniuni de meseriași și că cunosc mai multe limbi, vor avea preferință.

III. *Sodali, cari sunt în condițiuni de a deveni măestri.*

a) să aibă certificatul de măestru;

b) să fi lucrat cel puțin 6 ani fără întrerupere ca calfe, ceea-ce vor dovedi cu cartea de lucru, eventual cu adevărul dela măestri, la cari au lucrat;

c) în cerere să se arete anume locul, unde voiesc să se așeze ca măestrii, ce fel de mijloace mai au pentru de a începe meseria pe socoteala lor?

d) să dovedească cu atestat dela oficiu parochial, că cercetează biserica noastră și e creștin bun și moral.

Dela toți concurenții se recere, ca cererile scrise cu mâna lor proprie adresate consistoriului arhidieceșan greco-oriental în Sibiu, să le înainteze până la 31 Decembrie 1901 stilul vechiu.

Acei concurenți cu oare-cari studii gimnasiale, cari se vor aplica ca învățăcei la sculptură în lemn, bărdășit și la zidărit sau vor fi aplicați deja ca învățăcei ori sodali la aceste meserii și cei din urmă vor să se perfecționeze în meseria lor, ori în ateliere mai mari, în cari să poată câștiga praxa recerută, vor fi considerați cu ajutoare mai mărișoare.

Cererile neinstruate în regulă și cele înaintate după termin nu se vor lua în considerare.

AGRICULTURA

Hemeiul.

Hemeiul este, fără îndoială, una din plantele, cari răsplătesc mai bine ostenele plugarilor. În Ardeal s'au recoltat anul acesta de pe un juger cam 4 măzi metrice de hemeiu, care s'a vândut cu 350—400 fl. După detragerea cheltuelilor de cultură etc., tot au mai rămas 150—200 fl. venit curat la juger, adică un venit neasămănat mai mare decât al grâului și altor plante. De altfel venitul curat al unui juger cultivat cu hemeiu face în termin mijlociu cam 300 fl.

Se știe că hemeiul se întrebuințează la facerea berei, care se consumă din an în an tot în mai mare măsură și prin satele noastre. Din punct de vedere al sănătății acest consum nu e de osândit, fiindcă berea este o beutură mai puțin stricăcioasă decât rachiul. Este însă vrednică de osândit totală nepăsarea a plugarilor nostri, cari nu s'au îndeletnicit și cu cultura hemeiului, care cu drept cuvânt se poate numi o plantă cu un viitor trumos, și care o și recomandăm spre cultivare plugarilor nostri.

În cele următoare vom spune câteva cuvinte despre natura și cultura acestei plante.

Hemeiul este o plantă acățătoare; de aceea are trebuință de haraci sau pari, pe care să se poată sprijini.

Hemeiul crește în stare sêlbatecă aproape pretutindenea în țara noastră.

Firește că prin cultură hemeiul sêlbatec s'a îmbunătățit.

Dela hemeiu se întrebuințează floarea și anume floarea de pe planta femeină (femeiască). Floarei de pe planta bărbătească îi lipsesc cu totul ghindurile, în cari se află lupulina, adică materia ce este neapărat trebuincioasă la facerea berei.

Pentru-ca hemeiul să isbutească, trebuie se alegem o varietate sau un soi adevădat bun. Cel mai ales între toate se socotește a fi hemeiul de Satz din Boemia. Firește că buna reușită a hemeiului atîrnă nu numai dela soi, ci și dela alte împrejurări: dela modul de cultură, dela pământ, climă ș. a.

De obicei hemeiul nu se cultivă în loc deschis, ci în grădini anume spre acest sfîrșit. Odată pus și dându-i îngrijirea trebuincioasă, hemeiul dă roade multămitoare timp de 12—15 ani.

Îi priesc cu deosebire coastele așezate spre miază-zi și astfel scutite de vânturi reci, cari îi strică foarte mult. Apoi îi prieste pământul cu pătura rotitoare cât de adâncă. În locurile de tot nêsipoase și în cele tare încheiate nu prea isbutește.

Isbutește deopotrivă în urma spi-coaselor și a plantelor de săpat, cum și în pajiștile bogate, fie acelea grădini, fênațe și pășuni.

Între lucrările cele dintâi pentru cultura hemeiului se numără desfundera și gunoarea locului, cum și stîrpirea buruenilor.

Pământul se desfundă cu un plug rajol sau, mai bine încă, se rigolează cu arșul la adâncime de 60 centimetri până la un metru. Cu prilejul rigolării se face de regulă și gunoarea, punându-se două rînduri de gunoiu: un rînd mai la adâncime și altul mai la suprafață. Cu acest prilej pământul de pe deasupra care conține sêmența buruenilor se îngroapă la adâncime ca să nu mai poată răsări. Gunoiul încă trebuie să fie dospit, pentru-ca și pe calea aceasta să împedecăm dezvoltarea sîmîntelor de burueni ce el conține. Cu chipul acesta locul e scutit de burueni pe un timp mai îndelungat.

Rigolarea sau desfundera locului trebuie făcută toamna. Peste iarnă locul rigolat se direge foarte bine.

După 12—15 ani de cultură a hemeiului se sãmănă în grădina de hemeiu: luțernă, care isbutește cât de bine și de asemenea răsplătește cu îm-

belșugare ostenelele plugarului. Pe urma luțernei se cultivă de nou hemeiu.

Despre cultura hemeiului vom mai scrie.

Dela brazdă.

INGRIJIREA VITELOR

Creșterea vițelilor.

Invătătorul ambulant *Huber* de Durlach publică acum de curând în foaia săptămânală a Reuniunii agricole din Marele Ducat Baden următoarele 15 porunci privitoare la creșterea vițelilor:

1. La creșterea vițelilor trebuie să aibi neînterupt înaintea ochilor, că isbuitura atârână nu numai dela o bine îngrijită alegere a mamei, dela bunile însușiri, dela îngrijirea și nutrirea corespunzătoare a ei, ci mai mult dela nutrirea și îngrijirea vițelului începând din prima zi, pentru-că însușirile mamei: de-a fi lăptoasă, bună de îngrășat, de-a se desvolta în grabă, de-a fi peptoasă, ș. a., toate aceste se moștenesc numai ca predispoziții, cari trebuie desvoltate prin nutrirea și îngrijirea corespunzătoare.

2. Indată ce a fost fătat, pune vițelul înaintea mamă-sa, presărându-l cu puține tărâțe și ceva sare, pentru-ca să fie lins cât mai bine; acesta e modul cel mai potrivit pentru îndepărtarea materiilor mucoase, cu cari vițelul este acoperit, ca cu chipul acesta pielea să fie ajutată în lucrarea sa. Turnarea de apă peste vițel sau darea unui ou trebuie încunjurate, pentru-că aceste pot pricinui boale; din contră gura și nasul trebuie curățite de bale.

3. Pune vițelul pe un așternut moale și uscat, la loc svântat și cu totul scutit de curent (tragere de aer), pentru-că vițelul este foarte simțitor contra răcelii și pentru-că îndeosebi buricul să fie scutit de aprinderi trebuie ținut în stare cât mai curată. Ne fiind grajdul destul de călduros, vițelul trebuie acoperit cu o haină sau cu paie.

4. Laptele cel dintâi (corasta) trebuie dat neapărat vițelului, ca fiind mai nutritor și mai potrivit curățirii materiilor smolite din mațe. Numai dacă acest lapte l'ar mâna pe vițel prea tare la foale, trebuie să i-se dea mai puțin din el; una însă să nu se peardă din vedere, și anume, că în cele 8 zile dintâi vițelul trebuie să se nutrească cu laptele mamă-sa.

5. Trebuie să fii pe deplin încre-

dințat, că și suptul și hrănirea vițelilor cu lapte muls își au scăderile lor, dacă ochiul stăpânului nu veghiază asupra vitei sale. Cu prilejul suptului trebuie să te încredințezi, că vițelul capătă lapte îndeajuns și bun. Mai departe să porți de grijă, ca vițelul să se obișnuiască pe încetul cu nutremânt mai vârtos, și ca în trecerea aceasta dela un nutremânt la altul el să nu slăbească. La creșterea vițelilor ținută cu lapte muls, trebuie să fii sigur înainte de toate, că persoana încredințată cu nutrirea și îngrijirea să fie vrednică de încredere, pricepută, curată și punctuoasă (acurată), pentru-că laptele trebuie dat cald, tocmai în starea în care a fost muls. Vasul, din care vițelul are să-și soarbă laptele, trebuie să fie din lemn, pentru-că astfel laptele nu se răcește așa iute ca în cele de metal. Acest vas e de a se ținea întotdeauna curat, nu cumva laptele din el să capete unele acrimi, cari pot fi vătămătoare vițelului. Laptele trebuie să aibă totdeauna aceeași căldură și, bând vițelul mai pe încetul, omul să nu-și piardă răbdarea; ear' sorbitul prea lacom trebuie împiedecat. Să se dea mereu aceeași măsură de lapte și, având vițelul scurgere, înainte de toate poți să te temi, că pricina zace în nutrirea vițelului.

(Va urma)

Legendele lunilor.

Legenda lui August.

În anul 730 al Romei (cu 24 de ani înainte de I. C.) senatul roman hotărî, că luna Sextilis (a șasa începând dela Martie) să ia numele de *Augustus*, în amintirea numeroaselor servicii aduse de împăratul August.

Se zice că chiar August provocă votul spontan și unanim al Senatului. Și de oare-ce Sextilis avea numai 30 de zile, el adaugă încă una ca să nu fie luna cu numele lui mai scurtă de cât cea închinată lui Iuliu Cesar (*Iuliu*).

Ca să nu se modifice durata anului ziua pusă la August fu tăiată dela Februarie, care până atunci avea 29 de zile în anii ordinari, și 30 în anii bisecți.

La Roma, augustalele se celebrau la 12 Octomvrie, pentru că în ziua aceea intrase August în Roma învingător din resbelul cu regele Partilor.

Luna lui August aduce în fiecare

an întoarcerea unui interesant fenomen atmosferic: apariția stelelor care cad.

Ce de legende nu s'au creat pentru aceste stele!

Stelele acestea sunt niște corpuri mici (și nu stele) care provin din rup-tura unei comete și care urmează — cum făcea și cometa — să se învârtască împrejurul soarelui.

Când în cursa lor regulată, aceste corpuri se apropie de pământ până să pătrundă în atmosfera noastră, se încălzesc în frecarea cu aerul de se fac căzătoare.

Legenda lui Septemvrie.

Septemvrie vine dela cuvântul latinesc „Septem“, care vrea să zică șapte. Ca să nu ne mai întoarcem asupra acestui lucru, vom spune că Octomvrie, Noemvrie și Decemvrie vin dela cuvintele latine octo, novem și decem, care înseamnă opt, nouă și zece, și se amintesc de vechiul an roman care începea la Martie.

Poetul Ausone reprezintă pe Septemvrie sub figura unui om, care ține în mână o șopârlă și e înconjurat de tocitori, butoae și struguri.

Septemvrie era odinioară pus sub protecția lui Vulcan, zeul focului, fiul lui Jupiter și al Iunonei, Vulcan era așa de urît, în cât mama-sa, zice fabula, îl aruncă în ocean, de sus din Olimp.

Crescut de nimfele mării și apoi întors ear' în Olimp, e aruncat din nou pe pământ în urma unei certe cu tatăl său. Vulcan cade în insula Lemnos, șchiopătă și învață pe locuitori să lucreze fierul.

El avea drept tovarăși pe Ciclopi fiii lui Uranus și ai Titeei, care aveau numai câte un ochiu.

Dar' Vulcan fu mai fericit pe urmă, căci luă de soție pe cea mai frumoasă zeiță, pe Venus.

Atenienii instituiseră în onoarea lui alergările numite »Lampadophories«, în care alergătorii trebuiau să-și treacă din mână în mână câte o făclie fără să o stingă.

Grecii serbau pe zeița bucatelor și Septemvrie și Noemvrie. La aceste serbări se formau cortegii une-ori de 30.000 persoane.

Stipendii dela Asociațiune.

«Asociațiunea» escrie concurs pentru următoarele stipendii pe anul școlar de față:

1. 120 cor. din fundațiunea «I. Roman».

2. 80 cor. din f. «Em. D. Bașotă».

3. 100 cor. din f. «A. Iancu».

4. 120 cor. din f. «I. Gallian», — toate pentru studenți de gimnasia, și un stipendiu de:

5. 80 cor. din f. «Dr. I. Moga» pentru o fetiță dela școala civilă a Asociațiunii sau elem. a «Reun. femeilor r. din Sibiiu».

Cererile, provăzute cu atestat de botez, testimoniu de pe anul școlar trecut, testimoniu de paupertate, — să fie înaintate până la 30 Nov. n. la comitetul central al Asociațiunii în Sibiiu (strada Morii).

ȘTIRI DE TOT FELUL

Un doctor criminal. La tribunalul din Budapesta e în judecată doctorul Fazakas Dániel, care deși nu are diplomă, dar' ca un »feltscher« din vremurile vechi, făcea pe doctorul »operatorul«. Deschise-se chiar un spital, unde tăia (opera) cu electricitate. De, om modern. Intre alții, venise la el și o domnișoară, elevă la preparandie, care era umflată la gât. Ea a dat, sêraca,

F O I T Ă

Plecând din țară.

A D I O

Aleargă trenul, — zi și noapte-aleargă!
Prin gări o clipă găfăind petrece.
Nerăbdător așteaptă semn să plece,
Și chiotă, — și-i gata ear' să meargă...
Lung șueră când peste poduri trece.
Carpații prind în neguri să se șteargă...
Ce-i pasă lui?... Te duce 'n lumea largă!
Nici zmeul din poveste nu-l întrece.

Mărețul soare joacă printre nouri...
Sub ochii mei fug șiruri de tablouri:
Câmpii și văi și munți și apă eară...
Ah! zi și noapte sboară, sboară trenul,
Tot repetând în ropot lung refrenul:
Adio dar'! Adio, dragă țară!

IN TREACĂT

Pe șerm, acolo, mică și curată
Stă casa cu ferestre sclipitoare.
In glastre ride floare lângă floare,
Dar' printre flori un fin profil s'arată.

200 coroane, stipendiul său, ca să o vindece. Mergea regulat și doctorul o trata cu — electricitate. Când colo, peste câte-va luni nenorocita se simți în altă stare. Doctorul, care e de altfel de 65 ani, o adormia adecă totdeauna și în asemenea stare în loc s'o opereze la gât, a abusat de nesimțirea fetei, desonorând-o. Casul a făcut mare senzație în capitală și se așteaptă aspra pedepsire a mișelului.

Corăbii nevăzute. Francezii au descoperit cei dintâi corăbiile cari se cufundă așa de mult sub apă, că abia se ved unele părți din ele, coșurile și altă puțin. Asta pentru-că nefiind corabia întregă afară de apă, ea nu dă așa țintă bună inimicului ca să tragă cu tunul în ea, ba să apropie așa de tare de corăbiile inimice, că le mpușcă și găuresce în coaste fără să fi putut fi băgată de seamă. Dar' totuși acestea pot fivăzute și prinse încă, de vreme-ce unele părți din ele ies și se ved din ape.

Acum Englezii îi întrec și în acest lucru pe Francezi. Zilele astea în apele engleze s'au făcut de marinarii englezi interesante probe cu niște corăbii, cari se ascund *cu totul* tot sub apă, de nu se vede nimic că unde sunt, doar' după involbarea apei se ghicești ce bălaur primejdios fuge pe sub mare. Era o corăbioară mică, pe care se puseseră și o conduceau șase soldați, și cari *au stat cu ea sub apă trei ceasuri*

Căpșorul blond, într'aurit de soare,
Se razemă pe mâna dalbă... Eată,
Doi vineți ochi în suflet mă săgeată!
Să fie numai o părere oa'e?

Mi-se părù că 'mi povesteau o rugă...
O sărutare le trimit din fugă,
Căci trenul pleacă ear' — bātu-l'ar focul!

Stau trist la geam. Departe 'n văi să pierde
Casa albă cu podoaba-i verde —
Și poate acolo m'aștepta norocul!...

ST. O. Iosif.

Bêtrânel și soartea omenească.

de Tolstoi.

Zice că de mult, în vremea veche, în țeara minunilor, numită și țeara piramidelor, trăia un bêtrân cu frica lui D-zeu, care, în anii săi din urmă, de loc nu se putea împăca cu soartea ce i-o dăduse Creatorul pe pământ. De

întregi, iar' alți șase soldați marinari, cu o altă corăbioară de același fel, au stat sub apă *douăsprezece* ciasuri, fără a se arăta că unde sunt! Și șederea acolo atâta timp, nu a stricat soldaților nici cătuși de cât, căci neputând corabia lua aer proaspet de-afară, Englezii au inventat o mașină, care curăță ea și împrospetează într'una aerul din corabia scufundată.

După forma acestor mititele, se vor construi acum corăbii mari, cari asemenea se poată petrece sub apă atâta timp. Însemnătnea lor e uriașe. Cu o atare corabie inimicul își vine nevăzut, se vêră sub corabia de rêsboiu cutare ce stă vëzută pe apă, și o împușcă pe din jos, găurind-o și făcând-o să se scufunde cu toți ai săi. Precum vedem descoperind știința atâtea minuni și pe acest teren, e de prevăzut, că un rêsboiu dat pe mare între puterile mari europene, va fi ceva cum nici în povești nu s'a închipuit mai fioros.

A ajuns'o mâna sortii pe vestita fată a lui Don Carlos, pretendentul tronului din Spania. Să știe că nainte cu câțiva ani această fată din o familie ce ține dreptul de a ajunge în Tronul țerii sale, s'a îndrăgit tun de pictorul italian Folchi, om altfel sêrac, și a fugit dela casa părintească, urmându-l prin lumea mare, crezând că vor trăi și numai din dragoste. Părintele ei, Don Carlos, n'a vrut să mai audă de fugita

aceea era foarte posomorit. Nu-i mai plăceau întocmirile Frovedinței și cârtea neconținut. Cu cât se gândea mai mult, că ce rău îi merge, cu atâta i-se părea că e mai nenorocit. Dacă aș fi născut și crescut altfel, își zicea, aș fi mai vesel și mai fericit. In frumoasa țeară a Egiptului, unde petrecea, soarele i-se părea prea ferbinte, riul Nil căsuna prea multă umezeală, peșterea lui i-se părea prea întunecoasă, ear' cerul prea vênêt.

Când ieșea la țeară, ceea-ce în nedumerirea lui o făcea des, la tot pasul găsea prilej să cârtească asupra întocmirilor lui Dumnezeu.

Vedea un țêran. Eată un om fericit, își zicea el, dar' nu judeca câte lipsuri duce acest sêrman și cum, de multe ori, la coarnele plugului, se topește de arșița soarelui; vedea un luntraș, ce om norocos, își zicea în sine,

sa fată nimic mai mult. Bani li-s'au gătat îndrăgiților mai iute ca dragostea și ei au început a se lovi cu capurile de zidurile reci ale vieții, ca toți cei-ce se asvêrl așa în fapte ușurate, călcând peste binecuvântarea părinților. În timpul din urmă fugarii trăiau în Paris lup-tându-se cu mare lipsă. Mai nou ea s'a și bolnavit și a ajuns la aceea, că foile din Paris se roage publicul să contribuie cu ajutoare, milă, pentru nenorocita fată de neam regesc.

Nu-s parale la bietii oameni.

În luna trecută, Octomvrie, executorii de dări avuseră îndrumare să strângă cu toată puterea pe plătitorii de dare ca să-și plătească darea. Și-au și făcut uricioasa lor datorință. Dar' se vede că nu-s parale la oameni, căci, d. e. în Budapesta, organele statului și orașului, abia au putut încasa cu 500.000 coroane *mai puțin* ca în Octomvrie anul trecut.

Tunuri chinezești în Germania.

O corabie nemțească a sosit zilele astea cu 175 de tunuri luate dela Chinezi în vremea războiului ce trecu cu ei. Tunurile sunt foarte mari, cu țevi lungi și grele, trăgând și până la 100 măji unul. Tunurile fuseseră așezate pe zidurile ce încungiu Pekingul și după scrisoarea chineză de pe ele se cetește, că sunt de 250 ani, puse

dar' nu judeca câte neajunsuri poate să aibe și acesta, nu știa cum îl pândesc și pe acesta crocodilii, sau cum îl amenință dinții calului de Nil. De ce nu m'a lăsat și pe mine Dumnezeu să umblu cu cămile? Oamenii aceștia trebuie să grijească de foarte puține, zicea de altă dată. În sfârșit, ajungând în marea cetate Alexandria și văzând mulțimea nenumărată de oameni, din sutele de mii, cari alergau în sus și în jos, fiecare i-se părea mai fericit decât dînsul.

Reîntors apoi în peșteră și mai tare cărtea în contra lui Dumnezeu, care l'a făcut așa și nu altfel.

Odată adormind, eată că vede în vis un palat mai mare decât toate pe care le văzuse în Alexandria. Bate la poartă și îndată îi deschide un om, care se părea, că știe de ce venise. Conducătorul îi face semn să-l urmeze

acolo după îndrumările jesiților. Lucruri vechi, luate ca trofee de armatele europene.

Hoți primejdioși pe trenuri.

Să tot aude că pe trenuri se întâmplă adesea cele mai îndrăznețe tâlhării. Acum foile aducătoare de 2 fapte într'adevăr blăstămate a unor hoți de trenuri. Între Dobrișin și Baia-mare, un negustor din Baia, cu numele Petul, călătoria cu încă doi străini, cari s'au pus să facă la glume cu el și tot glumind să jucau cu o năframă cam umedă, pe care o aruncau încoace și încolo, de câteva-ori o aruncară în fața lui Petul și odată i-o puseră întinsă pe cap. De-odată omul începuse să slăbi, a i-să închide ochii, și adormi. Hoții îi furară 48 hârtii de câte 10 și 5 floreni! Pe când s'a trezit, mai ia bani și oameni dacă ai de unde!

Un Sas, Ioh. Hanel, a făcut și el arătare de același fel la Direcția trenurilor. Pe el l'au adormit pe la Brașov și i-au șters 1500 fl. ce avea la sine.

Ura între tată și fată. Scriitorul ungar Jokai Mor, coboritor din familia jidovească Gutmann, după-ce i-a murit soția dintâi, creștină, și-a adus să vede aminte de originea sa, și, om de 70 de ani, s'a însurat cu artista jidancă Gross Bela, fată tină.

Bătrânul amoretat și însurat, are nsă o fiică, măritată după un grof un-

și-i deschide o ușă, care da într'o sală lungă și largă, cu numeroși stâlpi pe la mijloc. Pe pereți, jur-împrejur, și pe stâlpi erau bătute cuie, și de fiecare cuiu atârna o îmbrăcăminte omenească întreagă.

Fără ca conducătorul să-i zică ceva, bătrânul știa în vis, ce înseamnă hainele acestea. Ingerul, pentru-că acesta era conducătorul, îi dăte voie să-și aleagă din miile de sorți una după plac, să îmbrace hainele ce i-s'ar părea mai bune și cari i-ar fi mai potrivite.

Bătrânul nu mai știa ce să facă de bucurie. Asta o dorise inima lui nemulțumită de mult. Lacom își întinse mâinile după hainele, cari sclipeau mai frumos, dar' durere, nu i-se potriveau.

Trebuia să le desbrace ear' și să încerce altele. Nici unele însă nu erau făcute pentru dînsul. Imbrăca, desbrăca, cerca, proba, ore, zile întregi, după cum

gur, care atâta s'a năcăjit pe bătrânul său tată pentru această însurătoare la bătrânețe cu fata de Jidov, că n'a vrut să vie în nici o atingere cu „mama sa mașteră“

Zilele astea apoi a fost și un mare scandal între ele. Bătrânul Jokai trimitea la „ziua morților“ o cunună pe mormântul soției sale dintâi. Estan ear' a trimis, și pe cunună a pus o pantlică, pe care nu mai scrisese numele său, ci al soției sale celei nouă, anume că cununa o trimite: „Doamna Jokai (Gross Bela) pentru reposata Roza“...

Fiica lui Jokai mergând pe la mormântul mamei sale se pună și ea o cunună pe el, a văzut a cui nume e pe cunună, adevă că nici nu a bătrânului ei tată, ci a tinerei sale soții, pus poate chiar în ciuda fiicei lui Jokai, și asta așa a supărat-o, că îndată a zvelit cununa de pe mormânt, ear' plantica a rupt-o toată fășii și a aruncat-o de-o parte!

Jokai aflând de lucru, a pășit întru apărarea soției sale tinere așa, că a dat în judecată pe fiica sa pentru-că ea ar fi batjocorit mormântul mamei sale, a soției prime a lui!

Multe feluri de oameni mai sunt și între „domni“...

Mormântul lui Czolgos.

Pe mizerabilul ucigaș al președintelui american Mac Kinley, pe Czolgos, l'au ucis

i-se părea în vis, dar' o îmbrăcăminte îi era prea luugă, alta prea scurtă, una era prea îngustă, prea largă, prea aspră sau prea moale, prea grea sau prea ușoară, prea călduroasă sau prea friguroasă; apoi chiar și în hainele, cari nu aveau scăderile acestea în măsură așa mare, odată îl strângea aici, odată dincolo și nu se simția în ele bine.

Cercase pe lângă toți stâlpii de lângă pereți, dela dreapta spre stânga, îmbrăcăminte de îmbrăcăminte și se întreba suspinând: Să nu fie oare în palatul ăsta, între miile de îmbrăcăminte, una singură potrivită pentru mine? Puține cuie mai erau și ajungea ear' la ușa pe care intrase. Zeu, nici a treia din urmă, nici a doua îmbrăcăminte nu se potrivea.

Mai rămase cea din urmă. Pe asta abia îndrăznea să o încerce de frică, că în sfârșit, n'o să mai afle pentru el nici o soartă pe pământ. Dar' a fost

în Auborne cu electricitate. L'au pus un capac pe cap, i-au legat mâinile și i-au pus niște zale pe picioare, și slobozind electricitate prin acelea asupra lui, l-au omorât. Încă prea fin pentru așa un păcătos. Trupul i-l'au vârsat apoi cu o medicină, care s'-'l descompună cât mai repede. L'au îngropat apoi simplu în curtea temniței.

Directorul temniței a primit foarte multe scrisori amenințătoare, de nu va lăsa s'-'l desgroape pe Czolgos și s'-'l îngroape apoi soții anarhiști cu mare pompă. La asta directorul a răspuns dând poruncă să fie răsturnată peste mormântul criminalului o peatră foarte mare, pe care nici 10 s'-'n' potă înlătura, și pe lângă asta doi panduri s'-'stea de pază, că de va veni cineva în jurul mormântului, s'-'l prindă.

Ajutoare de stat pentru nimic.

Sub acest titlu scrie »West ung. Volks-Ztg.« următoarele: Precum se știe, trăim în Ungaria în era ajutoarelor date de stat fabricanților bogăți, speculanților și lipitorilor poporului. Banii storși din sudoarea poporului s'-'mprăștie astfel între cavalerii de industrie. Astfel capată pentru facere și susținerea de fabrici nouă ajutoare oameni, cărora nici prin minte nu le trece să facă fabrici! Așa s'-'a întâmplat cu „fabrica de ghete din Șemniț“ și cu fabrica de ghete »Turul« din Timișoara. Acum s'-'a descoperit un nou scandal. Firma

silit se mai facă o încercare. Cu mâna tremurând apucă hainele, cu sfielă le îmbracă și, o minune! gândești că sunt crescute pe el. Bine ca în ele nu se simțise de multă vreme; membrele le purta ușor și cu îndemănare, inima îi sălta de bucurie, pentru-că acum se credea foarte norocit.

Cu dispreț, își zicea în sine, o s'-'calc în picioare hainele cele vechi și s'-'le arunc deoparte. Dar din întâmplare, nu le mai găsește. Se făcuseră nevăzute. Numai acum întrerupse tăcerea, pe care o păstrase de când ingerul îi dete voie s'-'și aleagă vestminte după plac. Unde îmi sunt hainele vechi? întreba el.

Ingerul nu-i răspunde nimic, ci-l duse înainte unei oglinzi mari, ca să se vadă. Era s'-'i pice obrazul de rușine și ar fi dorit să între în fundul pământului... ear' s'-'văzuse în hainele lui, pe cari le ridicase cineva și le acă-

de covoare „Haas și fiul“ primește an de an un ajutor mai mare pentru susținerea „fabricii de covoare din Aranyos-Maróth“. Banii s'-'au ridicat an de an, ba produsele acestei pretinse „fabricii“ au fost chiar premiate la Paris. Acum iese la iveală, că *fabrica din chestie nu există și nici nu a existat nici odată!*... Fără comentari!

Zăhar soldaților. În armata germană a fost împărțit mai mult zăhar între soldați. Au ajuns adică la aceea, că soldatul, care a luat o porție anumită de zăhar poartă mai ușor și bine foamea și setea. Indemnați de aceste au început împărțirea zăharului și în armata rusă, în Moscva, Petersburg și Varșovia.

E curios numai, zice »Trib. Pop.«, că în loc de a-și bate capul cercurile competente cum s'-'nutrească mai bine pe soldați, caută mijloacele prin cari aceia s'-'poată răbda foame mai îndelungată! Azi-mâne aceea va fi armată mai bună, care știe răbda mai multă foame!

160 ani! Ziarele grecești anunță că cel mai bătrân om din lume a murit într'un sat în Albania. El se numea Ismail Haga, era în vârstă de 160 ani și lăsa 200 urmași. Bătrânul a avut toți dinții și a fost sănătos până în ultimul moment al vieții sale.

O muscă viuă în stomaoul unui om.

S'-'a întâmplat că un tânăr țase de cuiul din urmă. Intre miile de vestminte pe cari le cercase, numai în ale lui se simția dar' bine.

Bătrânul înțelese învățătura. Deșteptându-se de odată, ochii i-se scaldau în lacrimi. Insuși Dumnezeu îl convinse, că fiecare om poate fi fericit numai cu soarta cu care l'a dăruit dela început. Fără să câștige în loterie, făcuse câștigul cel mai mare despre care pomenește și Paul Apostolul către Timoteiu: Mare câștig face acela, care este îndestulit, și cu inima la Dumnezeu.

Câștig ar fi acesta și pentru tine cetitorule! Dacă nu l'ai fi făcut până acum, bine s'-'ți însemni: Adevăratul noroc pe pământ consistă în evlavie și îndestulare. Ori ce ai fi: măestru, plugar, cărturar, îndestulește-te cu soarta în care te afli, dar' nisuește, ca în aceea, să fii cât se poate de mulțumit.

Tr. de *Petra-Petrescu.*

din Viena a înghițit o muscă viuă, care a trăit mai departe în stomacul lui, ba chiar s'-'a sporit și în fine a primit moartea nenorocitului tânăr, fără ca medicii cei mai renumiți din Viena s'-'i poată ajuta. Casul a produs mare senzație și medicii discută mult lucrul, cum s'-'ar putea ajuta, ivindu-se din nou asemenea cas.

Răstignire. La Welšnitz (Tirol) un țeran s'-'a răstignit singur. El a făcut o cruce din două scânduri, s'-'a lungit deasupra, și-a bătut un cui prin picioarele lui puse la olaltă și apoi a bătut un alt piron în palma mânei stângi. Nenorocitul a fost dus într'o stare desperată la spital. Se crede că va fi scăpat, dar' va fi închis în casa de nebuni.

Iepurii lui Rotschild. Baronul James de Rothschild invită într'o zi la vânătoare, mai multe din cunoștințele sale, dar' mai întâiu le ține următoarea cuvântare:

— Puteți domnilor să trageți asupra tuturor iepurilor pe cari îi veți întâlni în parcul meu, dar' vă rog să cruțați iepuroaicele. Și pentru-ca s'-'nu vă înșelați, am pus să taie urechile tuturor iepurilor, femeiușele au însă urechile întregi.

Incepând vânătoarea, oaspeții lui Rotschild începură să se mire de numărul mare de iepuroaice ce întâlneau și cari par'că într'adins își înălțau și mai mult urechile, pe când »iepurii« bărbați, cu urechile tăiate, nu întâlneau nici unul!

Să vede că baronul voise să facă o glumă cu pretenii, să peardă vremea fără a putea pușca ceva.

Plictisit de această mistificare, unul din vânători trage asupra unui iepure cari avea urechi admirabile.

Când îl luă de jos, cunoscu că deși nu avea urechile tăiate, totuși era un iepure bărbătuș.

Vânătorul s'-'gândi puțin, apoi scóase cuțitul, îi tăie urechile și-și continuă vânătoarea, făcând mereu același ucru.

A doua zi Rotschild care crezuse că pretenii s'-'au dus acasă fără ispravă și iepurii săi sunt toți sănătoși, primește un mare număr din iepurii împușcați din parcul său împreună cu următorul bilețel:

»Eată câți am pușcat eri; nu vreau să mi-i țin mie, ț-i trimit și în

schimbul plăcerii ce am avut omorându-i te voiu învăța, acum eu, dacă voești, modul cum se taie urechile când le ai prea mari».

Povețe.

Timpul sădării pomilor.

Pomii se sădesc toamna și primăvara. Toamna se sădesc pomii în pământurile uscăcioase, calde și adăpostite. Săditul se face în Octombrie și Noembrie. Apa de ploae și de zăpadă face ca țărina să se străcure în toate golurile rămase printre rădăcini. Cu chipul acesta pământul vine în nemijlocită atingere cu rădăcinile. Încă în ajunul iernei se ivesc multe rădăcini subțiri, cari mijlocesc prinderea și nutrirea pomului. De altă parte gerul înfânează pământul din jurul pomului, înlesnește răbaterea aerului și topirea materiilor nutritoare. Iată tot atâtea foloase ale sădării de cu toamna.

În pământurile reci, trândoase, umede și băntuite de geruri mari și de vânturi aspre, săditul se amână până în primăvară. Săpatul gropilor însă se face în timpul toamnei sau al iernei; ear' săditul se face apoi primăvara îndată ce dă căldura și țărina scoasă de cu toamnă sau peste iarnă s'a svântat bine.

Nutreț cald pentru găini.

Se știe că îndată ce timpul se recește, găinile ouă mai puțin, ear' după ce de frigul încetează aproape cu totul de a mai oua. Și tocmai în acest timp ouăle se plătesc mai bine; ear' trebuința lor în economia casei e de o potrivă simțită iarna ca și în celelalte anotimpuri. De aceea este de dorit a se face totul, ca găinile să ouă, dacă nu fără întrerupere, cel puțin mai bine decât până acum.

Pentru-ca găinilor să le umble mai bine și să producă ouă mai multe ca de obicei, ele trebuie ținute la adăpost și nutrite în timpul frigului cu nutrețuri calde.

Găinile se nutresc peste iarnă cu grăunțe de cucuruz, grâu, orz, ovės, ș. a. Un nutreț foarte priincios găinilor este cucuruzul, care ar trebui prăjit încâtva și apoi dat în stare caldă. Nutrețurile ferte de ori-ce soi, de asemenea ar trebui date în stare caldă sau după-ce s'au încălzit din nou. Un nutreț ieftin și aveau bua sunt cartofii

ferți și tocați în amestec cu țărțe de grâu, făină de cucuruz, puțină sare și turtă de in sau rapiță.

Apa de beut dată caldută în timpul frigului de asemenea face ca găinile să producă ouă mai multe ca de obicei. Fiind-că găinile au năravul de a bea dimineața cât ce s'au sculat, este bine a le înzestra cu apă des-de-dimineață. Nevoite fiind a-și stempăra setea cu zăpadă sau apă de tot rece, ele slăbesc din samă afară, în carne și putere și încetează de a oua. De aceea pe timp de ger, vasul trebuie reumplut de câte-va-ori pe zi și ținut la un loc măcar scutit de ger.

FELURIMI

Induioșare.

Se înădise țiganul să se ducă la nașă-su tot cam pe la vremea mâncării. Cea, ca Românul, nu putea să nu-și cheme finul la masă.

Azi așa, mâne așa, dela o vreme s'a luat de gânduri, că nu putea să se ospeteze odată fără clopot la ureche.

— Măi, tare ți-i soacra...

— Las'o să trăiască că-i bună.

— Te cred.

Odată spune vecinului ce pățește el cu țiganul, tânguindu-se că nu știe cum să se scape de fin.

— Lasă-mă pe mine...

— Cum?

— Măne, la vremea mesei, trimite un băiat să-mi dea de veste.

— Și-apoi?

— Îi pricepe tu atunci...

A doua zi la prânz țiganul la ușă. Nu trece mult și pică și vecinul.

Cum s'au văzut, de tot pe dragoste.

— Ce mai faci, cum o 'nvirtești?

Și-apoi întorcându-se către gazdă:

— Da știi că ți-i fudul finul?

— Eu?

Face țiganul mirat.

— Eaca nici-odată nu vii să mă nânci la mine și dă, n'oi avea eu bunurile lui Iov, da de ospetat un creștin tot se găsește pe masa mea...

— Numai să-mi fi spus, Românico, că la mine nu 'ncap fudulie..

— Atunci hai de mânăncă azi cu noi.

Și Românul face din ochi gazdei.

— Ba nu vecine, azi e al meu.

— Ba al meu.

Incep a trage unul de-o mână și altul de cealaltă. Țiganului îi rideau buzele de îngâmfare.

— Da la tine n'a mâncat deajuns până acum?

Mâna țiganului mai se iasă din umere de smuncitură.

— Vezi că noi nu nemurim...

Cealaltă spată se cutremură și ea de altă sdruncinare.

Sfada se întărește.

— Că numai tu crezi că poți ospeta lumea...

— D'apoi tu, calicule?

Din ceartă ajung la bătae. Se întindeau peste capul țiganului, loviturile se opreau tot la mijloc! După un timp de pisală, țiganul îngână cu milă dintre ei:

— Măi, nu vă omoriți pentru mine...

Ionid.

Din însărcinarea „Reuniunii Economice“:
Editor și redactor responsabil: Ioan Moța.

1119—1901. végrh. szám.

Árverési hirdetés.

Alolirótt kir. bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbíróságnak 1901. évi V. 638 sz. végzése folytán, az „Ardeleana“ pénz- és hitelintézet részvénytársaságnak, Ioanes Iuon Kátana és társai ludesdi lakosok elleni 542 kor. tőke, ennek 1900. évi május 4-től 6% kamatai, 122 kor. 54 fill. eddigi és 5 kor. 60 fill. árverési kitűzetési költségek erejéig kielégítésként letoglalt és 3060 koronára becsült ló, borju, juhok és tehének birói árverésen el fognak adatni.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbíróságnak 1901. évi V. 638/2 sz. végzése folytán, a helyszínén leendő eszközlésére vagyis Ludesden a felek lakására 1901. évi november hó 18-ik napjára délelőtti 8 órájára tűzetik ki, a midőn is a fentti ingóságok esetleg becsáron alól is azonban csakis készpénz mellett fognak eladatni.

Kelt Szászvároson, 1901. évi október 22-én.

Rácz Árpád,
kir. bír. végr.

Moartea cloșanilor!

(Felix Immisch, Delitzsch)

este materia cea mai bună pentru a otrăvi repede și sigur cloșanii și șoarecii.

Nu e vătămător oamenilor și animalelor de casă.

Se capătă în pachete cu câte **30 or.** la farmacia: **N. Vlad din Orăștie.**

1—7

1087—1901. kir. végrh. szám.

Árverési hirdetemény.

Alóírótt kir. bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbírósnak 1901. évi V. 711 sz. végzése, az „Ardeleana” pénz- és hitelintézet részvénytársaságnak Rusoiu David és t. kosztosdi lakosok elleni 816 kor. tőke, ennek 6% kamatai 1900. évi 2/VII-től számítva, 94 kor. 50 fill. eddigi és 5 kor. 20 fill. árverés kitűzetési költségek iránt kielégítésként lefoglalt juhok, lovak, tehének, borjúk, üsző sertések és széna becsülve 1560 koronára, birói árverésen fognak eladatni.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbírósnak 1901. évi V. 711/2 sz. végzése folytán a helyszínén vagyis adósok lakásán Kosztosden leendő eszközlésére, határidőül 1901. évi november hó 19. napjának délelőtti 8 órája kitűzetik, a midőn is a fentti ingóságok esetleg becsáron alól is, azonban csakis készpénz mellett fognak eladatni.

Kelt Szászvároson, 1901. évi október 20-án.

Rácz Árpád,
kir. bir. végrh.

5572—1901. tkvi sz.

Árverési hirdeteményi kivonat.

A szászvárosi kir. járásbírósnak mint tkkvi hatóság közhírré teszi, hogy az „Ardeleana” pénzintézet végrehajthatónak Zsunie Nicolae és társa végrehajtást szenvedő elleni 1550 kor. tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében a dévai kir. törvényszék (a szászvárosi kir. járásbírósnak) területén levő Tordoson fekvő, a tordosi 25 sz. tjkvben A † 2 rend 1184 hrsz. 65 kor., 3 rend 1811 hrsz. ingatlanra 124 kor., 4 rend 2039 hrsz. ingatlanra 22 kor., 6 rend 2435 hrsz. ingatlanra 283 kor., 7 rend 3003 hrsz. ingatlanra 91 kor., továbbá az u. o. 23 sz. tjkvben A † 1 rd. 26, 27 és 28 hrsz. ingatlanra 495 kor., 2 rend 707 hrsz. ingatlanra 126 kor., 6 rend 1202 hrsz. ingatlanra 37 kor., 7 rend 1717 hrsz. ingatlanra 81 kor., 8 rend 1791 hrsz. ingatlanra 88 kor., 10 rend 2717 hrsz. ingatlanra 231 kor., 11 rend 2829—2832 hrsz. ingatlanra 121 kor., 12 rend 2294 hrsz. ingatlanra 275 kor. az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1901. évi december hó 18-ik napján délelőtti 9 órákor Tordos község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42 §-ában jelzett ártolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbírósnak telekvi hatóság.

Kelt Szászvároson, 1901. évi október hó 5-én.

Sóhalmi,
kir. albiró.

„ARDELEANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMÍI. SOCIETATE PE ACȚII ÎN ORĂȘTIE

Capital social: cor. 500.000. Fonduri de rezervă: cor. 330.000

(92) Depuneri: peste cor. 2.000.000. 35—

Institutul face următoarele operațiuni, la cari recomandă serviciile sale:

1) acordă împrumuturi cu interese de 8%;	4) cumpără și vinde mărfuri și produse;
2) primește depuneri, dela particulari cu 5 și cu 5 1/2, ear' dela corporațiuni culturale cu 6%;	5) aréndează și exaréndează realități;
3) cumpără și vinde realități;	6) cumpără și vinde efecte publice;
	7) mijlocește operațiuni, specificate sub 3. 4. 5.

Ori-ce atacere se poate resolva verbal în biroul institutului, ear' în scris prin corespondență.

Orăștie, 1901.

Direcțiunea.

„Minerva“

Institut Tipografic

Orăștie.

Se recomandă a executa următoarele :

- Opuri, Broșuri și Placate
- Billete de logodnă și cununie
- Carte și epistole

☆ Circulare ☆
& preț-curenturi

Note, Bilete de visită după plac și cerere
Registre și imprimare
Anunșuri
Compturi și Adrese.
Bilanșuri etc. etc.

Comande din afară se efectuează repede!

Această tipografie e provăzută cu cele mai bune mijloace tehnice și fiind bine asortată cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne, e pusă în pozițiune de a putea executa ori-ce comandă prompt și cu cea mai mare acurateță!